



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

**Pia Desideria**

**Hugo, Hermann**

**Mediolani, 1634**

XV. Fuge dilecte mi, & assimilare capreæ hinnuloque ceruorum, super  
montes aromatum. Cant. 8.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-43734**



Fuge dilecte mi, et asfnilare ci aprea,  
 hannu. oqz ceruorum super monte is aroma  
 tum Car. 8.

C. Blaucus f.

45,

Fug

O

O m

Q

Non

Sed

V

Hae

E

Paro

S

Sipo

S

Ergo

N

Tra

N

## XV.

Fuge dilecte mi, & assimilare capreae hinnu-  
loque ceruorum super montes aroma-  
tum. Cant. 8.

**O** Cyus aspectu, mea Lux, te proripe nostro;  
Ardeo, nec tantas mens capit ista faces.  
O mala, quae dudum timui tibi dicere verba!  
Quam mea Lux mallet dicere posse mane.  
Non etenim tua me praesentia tempore lassat,  
Ah sine te, grauis est qualibet hora mihi.  
Sed prohibent nimis incendia dulcia flammis,  
Vel fuge, vel nocuam Lux mea, conde facem.  
Hac mihi Tu, fateor, si iussa aliquando dedisses,  
Examini misero lapsa dolore forem.  
Parce iubet sauis Amor ignibus, haud ego mando,  
Stare velim totos in mea vota dies;  
Si possem, cuperem non per suadere quod hortor,  
Si potes, inuitas aure repelle preces.  
Ergo mane, mea lux, monitis neque flectere nostris;  
Nec, precor, audieris quae modo iussa dedi.  
Trans mare praecipites rapiant verba irrita Cauri,  
Non mea, sed stolidi verba fuere motus.

R 2 At

At prohibet rapidus fibras qui pascitur ardor;  
 Aestuo nec tantas mens capit ista faces.  
 Ergo fuge & celeres pedibus praeuerte capellas,  
 Anteuola ceruos, anteuola hinnuleos.  
 Sed fuge respiciens, tamquam discedere nolles,  
 Ut qui spectari, dum fugit, antè cupit.  
 Dius in Ephremi cum pectore ferueret ignis;  
 Non ego par flammæ, quin fugis, inquit, Amor?  
 Ille triumphato clarus Xauerius Indo,  
 Saucius aethera pectora sæpè face;  
 Cœlestis quoties ardebat arundinis ictu,  
 Ah satis est, satis est! dicere sœtus erat.  
 Cum flagrat Iuuenis sceptri laus magna Poloni,  
 Corda rigat gelidis Stanesilans aquis.  
 Quid mea pectoribus compono pectora tantis?  
 Non ego sum toti lux mea, par pharetra.  
 Carpe fugam, pedibusque leues praeuerte capellas,  
 Anteuola ceruos, anteuola hinnuleos.  
 En iuga vicino cœlos tangentia cliuo,  
 Thuris ubi madido cortice gutta tumet;  
 Cedrus ubi, Laurusq; & copia plurima Myrrhæ,  
 Mixtaque puniceis Cynnamaleta crocis.  
 Huc fuge pennigeris super alta cacumina plantis,  
 Seu tua, Mons Amanæ, Libane siue tua?  
 Alta super inuenum fastigia Seraphicorum,

inuenum

Che-

Cherubicosque apices, Astraque summa super  
 Scilicet insoliti non sunt his montibus ignes,  
 Pectora quos imis vallibus ista timent.  
 Vna potest flammare meas scintilla medullas,  
 Non ego par totas, lux mea, ferre faces.  
 Carpe fugam, pedibusque leues praeuertite capellas,  
 Anteuola ceruos, anteuola hinnuleos.  
 Sic tamen, ut fugiens oculis huc saepe recurras,  
 Longius a spectu nunc vagere meo.  
 Qualis at oppositum spectat soror aurea Phoebus,  
 Cum plus de radijs, quo magis distat, habet.  
 Parce, suas vires mea lux, vitiumque fatenti,  
 Nec tecum possum viuere nec sine te.  
 Ardeo si properas, rigeo si fugeris, hei mi,  
 Et procul, & praesens, igne geluque nocet!  
 Quid facies, mea lux, sine te non esse valenti?  
 Fac caleam, totum non tamen igne cremet.  
 Ergo fuge, alipedesque celer praeuertite capellas,  
 Anteuola ceruos, anteuola hinnuleos.  
 Interea viridem fabricabor arundine cannam,  
 Et referet laudes fistula facta tuas.  
 Post, ubi vox longo modulamine fessa silebit,  
 Ore silente nouum dextra capeffet opus.  
 Arboribusque meos folijsque insculpet amores,  
 Amborumque vno cortice nomen erit.

R 3 Scriptaque

Scriptaque præteriens ne noscat signa viator,  
 Littera confusum nomen vtrumque reget.  
 Post opus hoc; reliquæ si quæ super hora diei,  
 Illa mihi in somnos hora quietis erit.  
 Sic tamen ut vestri sit mixtus imagine somnus,  
 Et mihi stes clausos peruigil ante oculos.  
 Dum loquor, en tacitis gliscunt incendia flammis,  
 O cyus ingrata lux mea carpe fugam.  
 Carpe fugam, veluti cuperès tamen ante videri;  
 Vique breui redeas, non Tibi dico Vale.

## A M B R O S I V S

De bono mortis cap. 5.

**H**ortatur (anima) vt fugiat sponsus, quia  
 iam sequi potest etiam ipsa terrena fu-  
 gientem.

SYL-